
Dąbrowa Górnicza-Łosień, Łosień, st. 2, gm. loco, woj katowickie, AZP 96-50

Informator Archeologiczny : badania 32, 162

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W czasie badań znaleziono ponad 2,5 tys. fragmentów ceramiki.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN.

Wyniki badań zostaną opublikowane w tomie wydawnictwa „Badania na gazociągu”.

DĄBROWA GÓRNICZA- Łosień, st. 2, gm. *loco*, woj. katowickie, AZP 96-50

- ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia
- osada wczesnośredniowieczna
- wieś późnośredniowieczna
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone przez dr D. Rozmusa i mgr. L. Krudysza, J. Rosia. Drugi sezon badań.

Wytyczono 3 wykopy. Wyeksplorowano 18 obiektów średniowiecznych i nowożytnych. Pozyskano również liczne, luźne zabytki związane z młodszą epoką kamienia, średniowieczem i okresem nowożytnym.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w 1998 roku”, s. 170-173.

Dąbrowa Górnicza - Strzemieszyce Wielkie, st. 2, 3, 4, gm. *loco*, woj. katowickie - patrz: mezolit

DOBRA, st. 31, gm. *loco*, woj. szczecińskie, AZP 29-04/42

- osada wczesnośredniowieczna (X-XI w.)
- osada późnośredniowieczna (XIV w.)

Interwencyjne prace archeologiczne, przeprowadzone w dniach od 18 do 21 lipca przez mgr. Marka Dworaczyka. Finansowali państwo Beata Sulwińska-Hoffa i Grzegorz Hoffa.

Prace związane były z budową domku jednorodzinnego na działce budowlanej nr 334, znajdującej się pomiędzy ulicami Graniczną i Klasztorną, około 50 m na północ od klasztoru. Teren inwestycji znajduje się w granicach strefy „W III” ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych.

Zgodnie z projektem budowlanym wykonano siedem, połączonych ze sobą, wykopów fundamentowych, o głębokości 0,9 m każdy. Dla celów porządkowych określono je jako I, II, III, IV, V, VI i VII. Wykopy posiadały następujące wymiary:

I, II, III (oś wschód-zachód) - długość: 11,0 m, szerokość: 0,9 m;

IV (oś północ-południe) - długość: 9,6 m, szerokość: 0,6 m;

V (oś północ-południe) - długość: 5,5 m, szerokość: 0,6 m;

VI (oś wschód-zachód) - długość: 4,6 m, szerokość: 0,6 m;

VII (oś północ-południe) - długość: 4,7 m, szerokość: 0,6 m.

Całość prac ziemnych wykonano ręcznie.

Badania pozwoliły na udokumentowanie pozostałości osadnictwa z okresu wczesnego i późnego średniowiecza. Odkryto część osady z 2 połowy X i XI w. W tym właśnie okresie następuje wyraźne zagęszczenie osadnictwa na lewym brzegu Odry, także w rejonie Dobrej. Powstało wówczas szereg, często małych osad wypełniających dotychczasowe pustki osadnicze. Być może z taką właśnie niewielką osadą mamy do czynienia także i w tym przypadku, aczkolwiek faktyczna jej wielkość pozostaje nieznana.

Trudno także określić wielkość osady późnośredniowiecznej z XIV w. Taka jej chronologia wydaje się być prawdopodobna. Natężenie napływu kolonistów zachodnich na Pomorze Zachodnie przypada co prawda już na około połowę XIII w., jednakże początkowo obcy przybysze osiedlali się głównie w większych ośrodkach lub ich pobliżu. Dopiero w następnej kolejności akcją kolonizacyjną objęto także tereny wiejskie.